

Arrest

nr. 186 532 van 9 mei 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 14 februari 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 december 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 8 november 2012 en op 23 december 2015 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 27 december 2016 worden deze aanvragen ongegrond verklaard.

1.3. Op dezelfde datum wordt aan verzoekster een bevel afgegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de thans bestreden beslissing, die als volgt wordt gemotiveerd:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De mevrouw
[...]

bij DVZ eveneens gekend als (volgens paspoort): B., N.

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 0 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene niet in bezit van een geldig paspoort

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 07.08.2014, betekend op 27.08.2014."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het EVRM, van de artikelen 7 en 74/13 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, en van het hoorrecht, zoals verzekerd door artikel 41 van het handvest van de grondrechten van de Europese Unie in combinatie met artikel 74/13 van de vreemdelingenwet. Zij licht het enig middel toe als volgt:

"Middelen.

Enig middel: schending van artikel 3 van het EVRM, schending van de artikelen 7 en 74/13 van de vreemdelingenwet, schending van de materiële motiveringsverplichting, schending van het hoorrecht zoals verzekerd door artikel 41 van het Handvest Grondrechten EU in combinatie met artikel 74/13

De bestreden beslissing stelt: " Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene niet in bezit van een geldig paspoort"

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet stelt dat de verwerende partij bij het nemen van elke beslissing tot verwijdering rekening dient te houden met specifieke persoonlijke omstandigheden, en dit ter omzetting van art. 5 van de terugkeerrichtlijn 2008/115/EG:

"bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijnen houden de lidstaten rekening met:

a) het belang van het kind;

b) het familie - en gezinsleven;

c) de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land, en eerbiedigen zij het beginsel van non - refoulement."

Artikel 41 van het Handvest: Recht op behoorlijk bestuur

1. Eenieder heeft er recht op dat zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen en organen van de Unie worden behandeld.

2. Dit recht behelst met name:

-het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen,

-het recht van eenieder om toegang te krijgen tot het dossier hem betreffende, met inachtneming van het gerechtvaardigde belang van de vertrouwelijkheid en het beroeps- en het zakengeheim,

-de plicht van de betrokken instanties om hun beslissingen met redenen te omkleden. ..."

-Verzoekster is ziek. Zij lijdt aan een depressie, ze is claustrofobisch, agorafobisch en ze heeft vliegangst. Zij kan onmogelijk de noodzakelijke medische verzorging bekomen in het land van herkomst. Een regelmatige opvolging door een arts of een psychiater is noodzakelijk. Verzoekster werd niet onderzocht door de ambtenaar-geneesheer en er werd geen onderzoek gedaan naar de behandelingsmogelijkheden in Armenië.

Wanneer verzoekster gehoord zou zijn geweest had zij de mogelijkheid gehad op deze elementen te wijzen en deze gegevens hadden tot een andere beslissing kunnen leiden.

Verzoekster benadrukt dat indien zij was gehoord de bestreden beslissing tot een andere uitkomst had kunnen leiden. (in die zin: HvJ 10 september 2013, C-383/13).

Tenslotte dient opgemerkt dat de DVZ kennis had van deze medische problematiek en dat er geen rekening is mee gehouden in de bestreden beslissing. Er wordt zelfs niet naar verwezen.

Noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier blijkt dat hiermee rekening werd gehouden, zodat een schending van de hoorplicht als algemeen beginsel van Unierecht in combinatie met voormeld artikel 74/13 van de vreemdelingenwet voorligt.

- Verzoekster verwijst naar een beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 31 juli 2008, nr. 14.731 waarin wordt beslist:

"Meer specifiek kunnen de politionele bevoegdheden op basis van artikel 7 Vreemdelingenwet de administratieve overheid niet vrijstellen van de internationale verplichtingen die het heeft onderschreven. Een van die verplichtingen heeft betrekking op de bescherming van de rechten gewaarborgd door artikelen 3 en 8 EVRM, die een directe werking hebben. De overheden zijn desgevallend gehouden om de wettelijke bepalingen die ermee in strijd zijn, buiten beschouwing te laten. Bijgevolg mag de administratieve overheid geen automatische toepassing maken van artikel 7 Vreemdelingenwet, wanneer de betrokkene voorafgaandelijk elementen heeft aangebracht waaruit een mogelijke schending van een fundamenteel recht dat erkend wordt door en directe werking heeft in België. In een dergelijk geval, wanneer de eisende partij een beroep doet op fundamentele rechten op een precieze en gemotiveerde wijze, is de Raad bevoegd om de toepassing van artikel 7 Vreemdelingenwet, te weigeren. "

Ook de Raad van State kwam reeds tot deze beslissing in het arrest van 26 augustus 2010, nr. 206.948. In het arrest wijst de Raad van State erop dat er onder meer geen bevel mag gegeven worden als dat in strijd zou zijn met een aantal verdragsrechtelijke bepalingen.

Verzoekster is ziek en zij kan niet de nodige medische zorgen krijgen in haar thuisland. Verzoekster lijdt aan tal van angststoornissen en een depressie waarvoor geen behandelingsmogelijkheden bestaan in Armenië, wat niet werd onderzocht door de DVZ. Verzoekster werd ook niet onderzocht door de Ambtenaar-geneesheer van de DVZ.

Er werd geen rekening gehouden met bovenstaande feiten waardoor het bevel om het land te verlaten een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en van de materiële motiveringsverplichting. De beslissing van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie waarbij aan verzoekster het bevel wordt gegeven het grondgebied te verlaten dient dan ook te worden vernietigd."

2.2. Verzoekster betoogt dat, indien zij was gehoord, zij elementen had kunnen aanbrengen met betrekking tot haar medische aandoeningen waarmee, overeenkomstig artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, rekening mee diende te worden gehouden.

Evenwel blijkt uit de gegevens van de zaak dat verzoekster op 8 november 2012 en 23 december 2015 een aanvraag om medische verblijfsregularisatie overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet indiende. Deze aanvraag werd ongegrond verklaard op 27 december 2016, met andere woorden, samen met het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat het thans bestreden bevel tegelijkertijd werd genomen als de ongegrondheidsbeslissing omtrent haar medische verblijfsaanvraag. Deze beslissing werd eveneens genomen door dezelfde ambtenaar, attaché K.J. Uit deze feitelijke omstandigheden blijkt aldus dat pas tot de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten werd besloten nadat een beslissing werd genomen over verzoeksters medische aandoening, zelfs al blijkt dit niet uitdrukkelijk uit de bewoordingen van het bestreden bevel zelf. Uit de instructies aan de burgemeester van Antwerpen blijkt bovendien dat instructies werden verzonden om verzoeksters attest van immatriculatie in te trekken en verzoekster af te voeren uit het vreemdelingenregister met de vermelding "*verlies van recht op verblijf*". Ten overvloede merkt de Raad op dat tegen de weigering tot medische verblijfsregularisatie, hoger genoemd onder [1.2.], verzoekster eveneens een beroep tot nietigverklaring indiende, dat samen met de huidige zaak ter terechtzitting van 29 maart 2017 werd behandeld. Bij arrest met nummer 186 531 van 9 mei 2017 werd verzoeksters annulatieberoep tegen deze beslissing verworpen. Aldus maakt verzoekster niet aannemelijk dat de verwerende partij bij de afgifte van de verwijderingsbeslissing nagelaten heeft rekening te houden met verzoeksters gezondheidstoestand, overeenkomstig artikel 74/13 van de vreemdelingenwet. Verzoekster maakt geen schending aannemelijk van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, noch van het hoorrecht, vermits verzoekster haar gezondheidstoestand heeft kunnen uiteenzetten in het kader van haar aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoekster voert geen verdere gegevens aan waarmee nagelaten zou zijn rekening te houden.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend zeventien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT